

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

Vi ved alle, at Rikkens far blev idømt 1 års fængsel ved vestre landsret, men nu er han prøveløsladt, har fast arbejde og fast bopæl og har fået sin udenlandske forlovede til landet. Han har altså nu ideelle forhold med mulighed for at kunne tage sig af datteren en gang imellem i weekenden. Men Roskilde stiftamt har koldt og kynisk afvist, at Rikkens far må se sin datter, ved at nægte ham samkvemsretten.

Da jeg derfor mener, at man har straffet Rikkens far langt hårdere end nødvendigt, har jeg anmodet justitsministeren om at gribe ind over for denne umenneskelige administrative afgørelse.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hr. Uwe Jensen (Ribe a.) nævnte i begyndelsen af sit indlæg, at han ikke forventede noget svar fra mig i den konkrete sag, og alligevel argumenteres der for, at jeg nu skulle komme med en stillingtagen. Det kan jeg ikke. Sagen er den 19. marts indbragt for justitsministeriet, der endnu ikke har behandlet sagen. Jeg har ikke kendskab til akterne eller baggrunden for amtets afgørelse og kan ikke her indlade mig i nogen drøftelse af den konkrete sag.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Jeg takker ministeren for at ville se på sagen, og jeg har da forståelse for, at ministeren ikke kan tage stilling på nuværende tidspunkt. Men er sagens kerne i virkeligheden ikke den, at man rent faktisk stadig væk anser det for en mulighed, at Rikkens far bortfører hende endnu en gang? Derfor har jeg det rent konkrete tillægsspørgsmål: hvordan ligger chancerne for samkvemsret, hvis Rikkens fader deponerer sit rejsepas hos politiet forud for datterens weekendbesøg og først afhenter det hos politiet igen, når datteren er tilbageleveret? Det er sådan set et principielt spørgsmål.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det såkaldt principielle spørgsmål fik jo nu en meget konkret formulering, idet der blev spurgt om, hvordan udsigterne var for Rikkens far, hvis han gjorde det eller det. Jeg må igen henvise til, at jeg ikke her i salen i folketingets spørgetid kan behandle en konkret sag, som vi lige for nylig har fået ind i

ministeriet. Jeg kan kun, hvis det skal opfattes som et generelt spørgsmål om, hvordan aflevering af pas vil virke, sige, at det selvfølgelig er et moment, som også går ind, men jeg kan intet sige om resultatet her. Det må hr. Uwe Jensen (Ribe a.) stille sig tilfreds med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *justitsministeren* af:

Svend Haugaard (RV):

»Er det rimeligt at fortsætte de meget indgående og ydmygende psykiatriske afhøringer i forbindelse med adoptionssager?«

(Spm. nr. 720).

Skriftlig begrundelse.

I anledning af den behandling, Karen Margrethe og Henning Hansen, Højslev, og deres adoptiv søn har været udsat for i forbindelse med en ny adoptionssag, mener jeg, det er rigtigt at spørge ministeren, om det virkelig er nødvendigt at foretage en så indgående og ydmygende psykiatrisk afhøring – ikke mindst når det også drejer sig om en 10 års dreng.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Grundlaget for, at der fra myndighedernes side stilles krav til personer, der ønsker at adoptere, findes i adoptionslovens § 2, hvorefter adoption kun må bevilges, når den efter foretagen undersøgelse kan være til gavn for den, som ønskes adopteret. Den undersøgelse, der således foreskrives, er overladt til særlige ved de amtskommunale centre oprettede samråd, og der er klagemulighed til det centrale adoptionsnævn, der har den endelige afgørelse af, om ansøgere skal godkendes som adoptanter.

Efter de principper, som vores lovgivning her hviler på, er det også overladt til samrådene og adoptionsnævnet selv at fastsætte de retningslinjer, hvorefter de vil afgøre, om ansøgere skal godkendes som adoptanter eller ej.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på den sag, der refereres til i spørgsmålet, men vil blot sige, at da ansøgerne ikke har klaget til adoptionsnævnet over den formelle behandling af deres ansøgning, vil jeg oplyse, at der